

dagen fuld Lejlighed til da at udtale sig for eller imod den endelige Gennemførelse af Afskedigelsen, eventuelt ved Valg af andre Fremgangsmaader eller ved Beslutning om, paa hvilken Maade man skulde yde de paa-gældende den fornødne Erstatning. Det er imidlertid muligt, jeg ikke har opfattet disse Udtalelser fra Ministeren tilstrækkelig klart, maaske lægger jeg mere i dem, end Ministeren har sagt, maaske end ikke tilstrækkeligt, men i alt Fald er Ministerens Udtalelser ikke prentet noget Steds, og det er derfor meget ønskeligt, at Ministeren lader prente i Rigsdagstidende ganske klart og bestemt, hvorledes hans Fremgangsmaade i denne Sag vil være.

Jeg skal endelig kun nævne een Ting. De Afskedigelser, her tænkes gennemført, vedrører vel baade Hovedet og Legemet i Statsbanerne, men hvis man ser paa Formindskelsen af Udgifterne vedrørende Overledelsen og Formindskelsen af Udgifterne ude i Virksomheden, vil man se, at Formindskelsen vedrørende Overledelsen andrager 24 000 Kr. i Hjalvaaret eller 48 000 Kr. i et helt Aar, medens Nedsættelsen ude i Virksomheden for et helt Aar andrager over 5 Mill. Kr. Nu er selvfølgelig Kroppen større end Hovedet, og de, der er ansat ude, langt, langt talrigere end de, der er ansat inde i Ledelsen, men jeg har den Opfattelse, at en Minister, der kender ogsaa den øverste Administration, som selv har siddet i Ledelsen af den øverste Administration af et privat Foretagende, vilde, hvis han vendte sig til Spørgsmaalet om Overledelsens Reduktion med samme Kraft, som han har vendt sig til Driftsvirksomhedens Reduktion, kunne paavise mange, mange Tilfælde, hvor Besparelser i Overledelsen kunde finde Sted. Jeg tror ikke, at Ministeren paa sin fynske Bane vilde have en Overledelse i relativt Forhold af en saadan Størrelse, som han har herinde — i relativt Forhold.

Jeg maa derfor nøjes med at sige i dette Øjeblik, at hele Forslaget indeholder en Sammenblanding af to Ting: Gennemførelsen af den finansielle Konsekvens af noget, Ministeren mener at have fuld Ret til at gøre, og en Art Godkendelse fra Rigsdagens Side paa Forhaand af denne Gennemførelse, og denne Godkendelse kan efter min Mening Rigsdagen ikke give, saaledes som Forholdene ligger, fordi Spørgsnaalet er ganske ukendt, uoplyst for Rigsdagens Medlemmer, selv for dem, der har siddet ved den Kilde, hvor man bedst er i Stand til at faa Oplysningerne. Og endelig, at hele Spørgsmaalet om Sikkerhedstjenesten, om Tjenestetids-

reglernes Forandring og deres eventuelle rigtige Behandling i Forhold til de generelle Regler og endelig Spørgsmaalet om Afskedigelsen af de fast ansatte Tjenestemænd er af en saadan Art, at Ministerens Redegørelse i Dag maa ventes med endnu langt større Interesse, end en Ministertale plejer at blive ventet. Hvad jeg derimod mener, at Ministeren paa Forhaand har og maa have ubetinget Tilslutning til fra Rigsdagen, er, at naar det kan paavises, at Arbejdsintensiteten ikke er, som Loven har tilsigtet, eller naar det kan paavises, at der er flere Personer end til Gennemførelsen af Arbejdet nødvendigt, vil der ikke fra Rigsdagen kunne gøres nogen Indvending imod, at der gennemføres saadanne store Besparelser, som vi alle maa ønske i Statsbanernes Drift.

Willesen: Da det er en almindelig og vistnok ogsaa ganske rigtig Opfattelse, at Statsbanerne arbejder dyrt og omstændeligt, kan man jo kun ønske saa store Besparelser ved dem som muligt. Men vi kan ikke ønske, at Besparelserne skal fremkomme ved en Masseafskedigelse af faste Tjenestemænd. Thi det forekommer os, at Staten ikke optræder paa sømmelig Vis, om den det ene Aar lokker Folk i sin Tjeneste med Tilbud om, at det skal blive en Livsgerning, og næste Aar sætter dem udenfor. I Tider som disse, hvor Arbejdsløsheden er saa stor, er det vanskeligt at forstaa, hvor de skal finde anden Beskæftigelse. Kan man naa det samme ønskelige Maal, Reduktion af Personalet, saaledes at der ikke findes overflødige Tjenestemænd, ved at følge den naturlige Afgang i Løbet af 2—3 Aar, maa den Vej betredes af al Kraft. Det af det ærede Medlem Hr. Rode stillede Spørgsmaal, om Sikkerhedstjenesten formindskes derved, vil jeg ogsaa med Spænding afvente Svar paa. Men jeg tror nok, det er en almindelig Opfattelse, at der er saa mange Tjenestemænd, at deres Antal sikkert uden Skade, ogsaa for Sikkerhedstjenesten, kunde formindskes noget, naar Formindskelsen finder Sted paa naturlig Maade.

Desuden er der et andet Spørgsmaal, jeg vil understrege Nødvendigheden af at faa besvaret. Dersom Besparelserne ikke skal medføre Masseafskedigelse af faste Tjenestemænd, hvorledes bliver de saa i det hele taget finansielt mulige? Det synes jeg ogsaa, man maa kunne kræve en lille Smule Klarhed over.

Jeg kan i det hele og store slutte mig til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Vor